

CULORILE LUI RAHAN

M-am născut într-un orășel de provincie dintr-o Românie gri și am copilărit în anii '80, poate deceniul cel mai sumbru al unui regim politic închistat și sufocant. Ori de câte ori încerc să-mi reconstitui în minte peisajul acelei epoci, tonurile dominante sunt mohorâte, hibernale, cu toată lumina copilăriei care se infiltrează pe la colțuri. O lume săracă și izolată, visând la culorile și bunăstarea unui Occident care căpăta deseori o strălucire mitică.

Norocul meu și al multor colegi de generație s-a numit *Pif* (mai întâi *Vaillant*, iar din 1969 *Gadget*), o revistă ilustrată publicată după cel de-al Doilea Război Mondial de *Éditions Vaillant* sub patronajul Partidului Comunist Francez, care a cunoscut un succes imens, ajungând la tiraje de 500.000 de exemplare vândute inclusiv în țările fostului bloc socialist ca România, unde a adus o pată de culoare vitală. La care se adaugă norocul personal de a fi crescut într-o familie de pifofili, posesori la vremea aceea ai unei colecții aproape complete a revistei, la care fuseseră abonați începând din 1951.

Nu-mi amintesc momentul exact când am ținut pentru prima oară în mână un *Pif*, dar trebuie să fi fost foarte mică, pentru că la început mă uitam, desigur, mai mult pe „poze”, textele fiindu-mi în parte inaccesibile. Nu-mi amintesc nici momentul exact în care m-am îndrăgostit de Rahan, personajul creat în 1969 de André Chéret și Roger Lécureux și devenit una dintre cele mai longevive vedete ale revistei. Dar nici nu-mi amintesc vreun moment din copilărie în care să nu fi fost îndrăgostită de el. Ce-mi amintesc însă e hotărârea cu care-l decretasem în sinea mea cel mai frumos, mai deștept, mai blond, mai curajos. Și convingerea că Rahan era un fel de secret al meu, chiar dacă – aveam să aflu mai târziu cu o ușoară dezamăgire – era idolul multor copii. M-am consolată însă cu ideea că el unul m-ar prefera pe mine, dacă m-ar cunoaște, că semănăm, chiar dacă el era neînfricat și eu nu (mă temeam în special de insecte, așa că nu știu câți purici aș fi făcut prin jungla preistorică) și doar unul dintre noi avea păr-de-foc.

Rahan a fost prima dintre aventurile „serioase” din *Pif Gadget* care mi-a devenit accesibilă imediat ce am putut citi în română și franceză. Dacă benzile desenate comice nu-mi puneau mari probleme la acea vârstă preșcolară, seriile în episoade de douăzeci de pagini, unele complexe, ca *Docteur Justice* sau *Teddy Ted*, ca să nu mai vorbim de fascinantul *Corto Maltese*, mă intimidau prin bogăția textelor. Iar aventurile omului preistoric cu păr de foc, înșuflețit de valori înalte, cel care nu se luptă niciodată cu semenii săi, „cei-care-merg-în-două-picioare” (deși e cel mai puternic și mai agil dintre ei) decât ca să se apere, eroul solar, hoinărind prin junglă cu o candoare neștirbită de ostilitatea triburilor cu care vine în contact, inventator

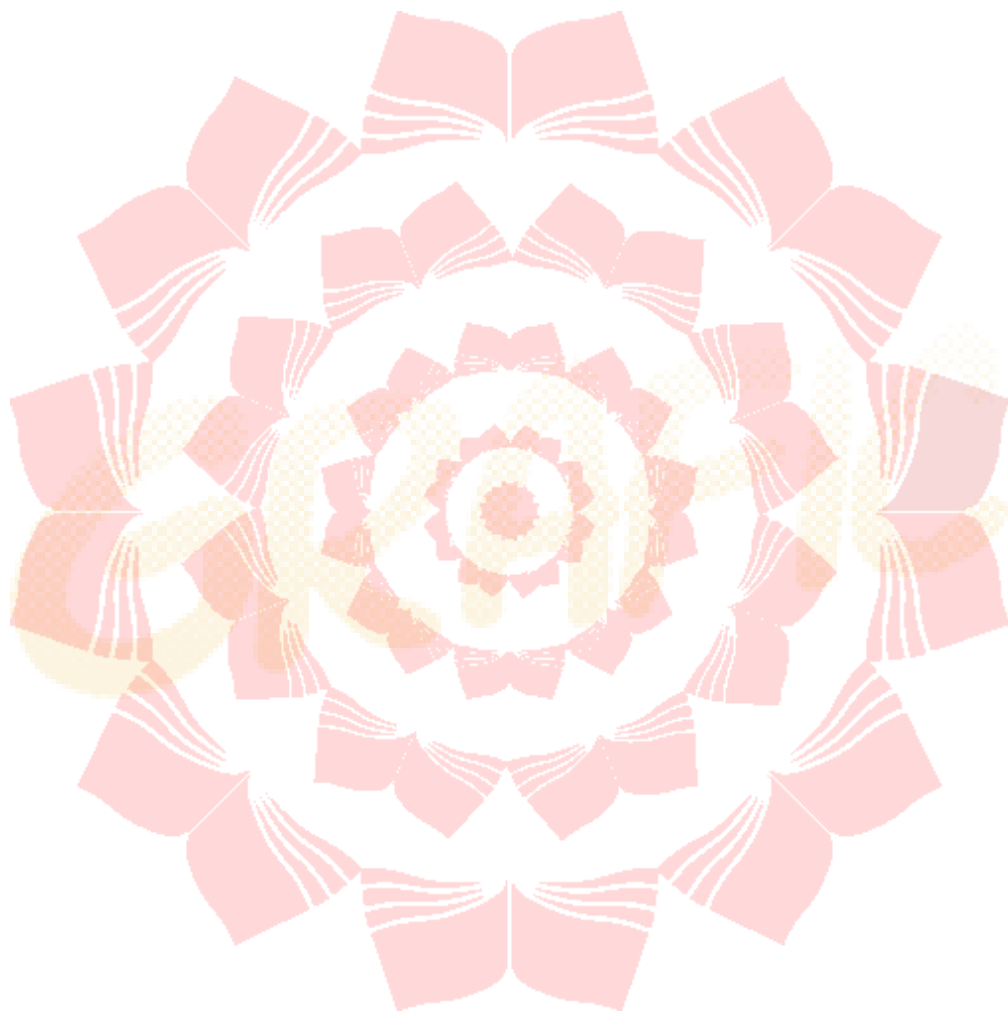
și ecologist *avant la lettre*, m-au ajutat să-mi depășesc inhibiția. Nu eram încă la școală și deja mă puteam bucura nu doar de ilustrațiile foarte vii și cinetice ale legendarului André Chéret, un maestru al mișcării, dar și de textele scrise de Roger Lécureux, un scenarist care nu pare să fie niciodată în pană de idei: Rahan colindă lumea în lung și-n lat, din deșert și până-n ținuturile înzăpezite („cu-piele-albă”), inventează tot felul de lucruri utile (printre care sania sau scripetele) sau pur și simplu năstrușnice (ca baloanele de săpun sau cataligele) și întâlnește animale spectaculoase (inclusiv câțiva dinozauri răătăciți), pentru care are cele mai expresive nume (maimuțele sunt „patru-mâini”, leul e „coamă-lungă”, ursul e „balua” etc.).

Ca să nu ratez toate astea, a trebuit să învăț atunci că cititul cere răbdare și concentrare ca să-ți ofere în schimb plăcere și cunoaștere. E o lecție care mi-a servit toată viața. M-aș încumeta chiar să spun că dacă peste ani am ajuns să traduc cărți și filme, inclusiv din limba franceză, inclusiv seria *Rahan*, un prim sămbure a fost sădit de Rahan însuși, într-o delicioasă circularitate. Cum delicios e și procesul de traducere care mă poartă zi de zi prin textele bine ritmate ale lui Roger Lécureux, peste care timpul a suflat exact câtă patină era nevoie ca să-i păstreze, dacă nu chiar să-i sporească farmecul.

Cum e să-l traduc pe Rahan? Ei bine, în fiecare zi calc pe norișori pufoși în timp ce mă străduiesc să redau în limba română cadența și sonoritatea aventurilor care mi-au colorat copilăria. Mi se întâmplă uneori ca, după ce am tradus cu entuziasm cum „strigătul lui Rahan răsună în noapte, în timp ce se arunca deasupra șarpelui”, despre „tornada care mătura cu furie jungla” sau despre cum „copacul demonului arse toată noaptea”, să mă opresc pentru un moment de reverie de tipul ce-aș spune eu cea din copilărie dac-aș ști că peste ani și ani voi ajunge vocea în limba română a „fiului erelor sălbatice”. Aș crede? Aș scoate strigătul victorios al lui Rahan?

Deși primele aventuri ale lui Rahan au apărut în alb-negru, în amintirea mea lumea lui e întotdeauna plină de culoare. Ilustrațiile sunt atât de vii, încât îmi reprezentam cu ușurință verdele junglei, trandafirul cerului în zori, pletele blonde ale eroului sau mlăștiniul crestei unui dinozaur. Salut deci sonor apariția antologiei *Rahan*, în culori și condiții grafice excelente, ca pe un eveniment editorial important nu doar pentru noi, foștii copii ai unor vremuri terne, dar încălzite și iluminate azi de nostalgia copilăriei, ci și pentru noile generații, născute și crescute printre culori tari și supereroi. Și, desigur, Raahaaaa!

Iulia Gorzo

RAHAN, PRIMII PAȘI PE COALA ALBĂ

1968 e un an excepțional, plin de evenimente marcante: cosmonautul Gagarin moare într-un accident aviatic, Martin Luther King și Bob Kennedy sunt asasinați cu sânge rece, în Cehoslovacia are loc „primăvara de la Praga”, care va fi zdrobită de tancurile sovietice, Mexicul sărbătorește Jocurile Olimpice, Nixon e ales președintele Statelor Unite. În Franța, mai '68 tulbură peisajul politic cu a sa suită de greve și manifestații, echipa națională de rugbi obține o victorie istorică și *Piatra filozofală* de Marguerite Yourcenar primește premiul Fémina. La sfârșitul acestui an, un alt eveniment trece cu totul neobservat: se naște un nou personaj de BD. Doi autori, scenaristul Roger Lécureux și ilustratorul André Chéret, finalizează un prim episod dintr-o serie de succes.

Cum arăta peisajul benzilor desenate în anul 1968? Erau încă destinate celor mici, deși în 1960 apărea revista *Hara-Kiri*. Săptămânalele importante ale presei BD apărute după război dispăruseră în mare parte. Rămăseseră în cursă cele două „mari” creații belgiene, *Tintin* și *Spirou*, pe lângă *Pilote* (lansat în 1959), *Mickey*, *Vaillant*, care va deveni *Le Journal de Pif*, titlurile grupului Fleurus, *J.2 Jeunes*, *J.2 Magazine* și *Fripounet*, și singura supraviețuitoare a publicațiilor pentru fete, *Lisette*. Presa BD pentru adulți avea să-și facă apariția la începutul anului următor, odată cu lansarea revistei lunare *Charlie*. Publicațiile pentru copii stăteau încă destul de bine, judecând după puzderia de titluri care invadau chioșcurile de ziare. Peste 100 de publicații, cele mai multe lunare, care ofereau mai ales aventuri complete, apăreau în format de buzunar. Atrăgeau astfel din publicul săptămânalelor care continuau să publice povești în episoade.

Fenomenul n-a scăpat editurii Vaillant. Revista s-a transformat cu timpul, reducându-și formatul, crescând numărul de pagini, devenind *Vaillant le journal* (scris mărunț) de *Pif* (scris mare). Redacția testase formula marilor aventuri complete și aceste

numere speciale, editate de probă cu ocazia sărbătorilor, care conțineau doar povești complete, îi întăresc convingerea că trebuie să schimbe radical formula ca să oprească erodarea publicului. Se lucrează deci la acest proiect, ideile roiesc și, pentru prima oară, tinerilor cititori li se oferă o revistă săptămânală alcătuită doar din aventuri complete. Eroii revistei revin cu regularitate, o dată la trei sau șase săptămâni. Vor fi incluse pagini de jocuri și, culmea ingeniozității, un gadget. Le rămânea doar să-i convingă pe autori să se adapteze acestui ritm nou, dar și să creeze câteva serii noi ca întăriri la personajele binecunoscute ale publicației.

André Chéret, care ilustra de câțiva ani *Bob Mallard*, cu texte de Jean Sanitas, se simte limitat în această serie polițistă cu aviatori și, așa cum avea să mărturisească, deși își face treaba conștiincios, detestă să deseneze mașinării. Visează la o bandă desenată cu care să-și poată dezvolta talentul pentru mișcare și acțiune și care să-l elibereze de constrângerile documentației tehnice. Din păcate însă, conștiință de succesul lui *Bob Mallard*, redacția nu vrea să piardă desenatorul unei serii care merge bine.

În fața acestor reticențe, André Chéret pregătește totuși câteva crochiuri și schițe cu un personaj: un războinic gal cu păr lung și blond, cu un colier la gât. Trecând într-o zi pe la redacție, profită de absența redactorului-șef și „uită” pe biroul acestuia câteva pagini din încercarea sa, pe care avusese grijă să n-o semneze.

În acest timp, prolificul scenarist Roger Lécureux, un stâlp al publicației pentru care crease sau însuflețise numeroase personaje de succes, propune o serie nouă care se petrece în preistorie.

Văzând desenele, redactorul-șef și-a zis că a găsit desenatorul potrivit care să dea viață noului personaj. Imediat e deconspirat și autorul care, în urma unei probe, devine responsabil de primul episod al aventurilor unui erou al cărui succes durează până-n zilele noastre.

În decembrie, Chéret aduce rezultatul muncii sale și, împreună cu Roger Lécureux, contemplă emoționați rodul imaginației unuia și al concepției grafice a celuilalt. Nici nu bănuiesc că au în față un personaj care le va aduce glorie și succes. Nici nu contează, pentru că deocamdată, seria e gata să-și facă debutul. S-a născut Rahan!

Câteva luni mai târziu, pe 24 februarie 1969, apare numărul 1239, primul în formula *Pif Gadget*. Generos, de 80 de pagini, în format pătrat și numai cu aventuri complete, 14 benzi desenate și 16 pagini de jocuri. În afară de poveștile umoristice și gaguri (*Pif* de L. Cance, *Le concombre masqué* de Mandryka, *Gai Luron* de Gotlib, *Couik* de Kamb, *Nestor* de Crespi, *Bouboule* și *Corinne & Jeannot* de Tabary, *Ailleurs* de Mandryka, *Placid & Muzo* de Nicolaou, *M. le magicien* de Mattioli, *Pifou* de R. Mas), găsim două mari povești realiste, prima, *Rahan*, de 20 de pagini, cea de-a doua, *Teddy Ted* (de Forton, tot pe un scenariu de R. Lécureux), de 10 pagini, plus o poveste umoristică de 7 pagini, *Arthur le fantôme* de Cézard. La care se adaugă, desigur, un cadou, primul gadget-surpriză: ochelarii siderali.

Această formulă nouă are un succes considerabil, cu tiraje care ating în unele săptămâni 5-600.000 de exemplare, cu vânfuri de până la un milion atunci când gadgetul e excepțional. Un lucru nemaîntâlnit pentru presa destinată copiilor.

Mulți dintre eroii lansați în acea epocă au cucerit publicul, devenind celebri: *Loup Noir* de Kline și Ollivier, *Le Grélé 7-13* de Nortier, Gaty și Lécureux, *Robin des Bois* preluat de Coelho, cu texte de același Ollivier, *Docteur Justice* de Marcello și Ollivier, care va fi chiar adaptat pentru cinema, *Les As* de studio Greg, *Nasdine Hodja* de Lécureux, preluat de ilustratorul Di Marco, *La Jungle en folie* de Godard și Delinx, *Léo bête à part* de R. Mas, *Totoche* de Tabary, *Jacques Flash* de Deynis, *Denvers* și *Castex* etc., dar dintre toți numai *Corto Maltese* (creat de Hugo Pratt) și *Rahan* își continuă aventurile până-n zilele noastre.

Așadar, Rahan inaugurează formula episoadelor mari, de 20 de pagini. Cititorii fac cunoștință cu fiul lui Crao, ale cărui aventuri au loc în epoca preistorică. Se conturează elementele și resorturile seriei: căutarea și setea sa de cunoaștere, inventivitatea sa bazată pe spiritul de observație, triburile celor-care-merg-în-două-picioare pe care le ajută cu descoperirile lui, pasiunea sa pentru călătorii, un etern hoinar pe urmele soarelui, care-l poartă mereu către vest.

Concepția grafică a lui Chéret rămâne deocamdată cuminte, dar pe trei coloane are deja mai multă

libertate, iar desenele în alb-negru impun un joc al contrastelor. Trăsăturile lui Rahan rămân destul de clasice, nu foarte simiene, dar vor evolua cu timpul. Textul descriptiv e important, dar rămâne lizibil, e opera unui profesionist, iar imaginația lui Roger Lécureux exploatează foarte bine posibilitățile epocii și ale personajului.

În scurt timp, Chéret adoptă un stil din ce în ce mai dinamic, mișcările personajelor fiind amplificate și deformate, ceea ce duce la perspective care explodează în chenare.

Se simte eliberat, își afirmă tehnica și desenează cu ușurință corpul în mișcare, pădurile luxuriante și animalele fantastice. Vinietele sale echilibrează perfect planșele, și-a găsit în sfârșit stilul.

Preistoria e un subiect rareori abordat în benzile desenate și, cu excepția creației lui Édouard Aidans, *Tounga*, cele mai multe povești au avut o existență efemeră. Lécureux înțelege imediat, după primele reacții ale cititorilor, că se află în fața unei lungi saga, comparabilă cu *Pionniers de l'Espérance* (pe care o semnează împreună cu Poivet din 1945), care poate ajunge foarte departe.

Inițial, nu clarifică prea bine originile lui Rahan, ceea ce îi va permite să exploateze mai târziu aceste subiecte care aduc un elan nou și retrezesc interesul pentru povești. Vor fi și temele unor lungi episoade despre copilăria sau tinerețea eroului.

Cititorii se atașează foarte repede de acest personaj simpatic, mereu binevoitor și care-și păstrează respectul față de viață în ciuda lumii crude și sălbatice care-l înconjoară.

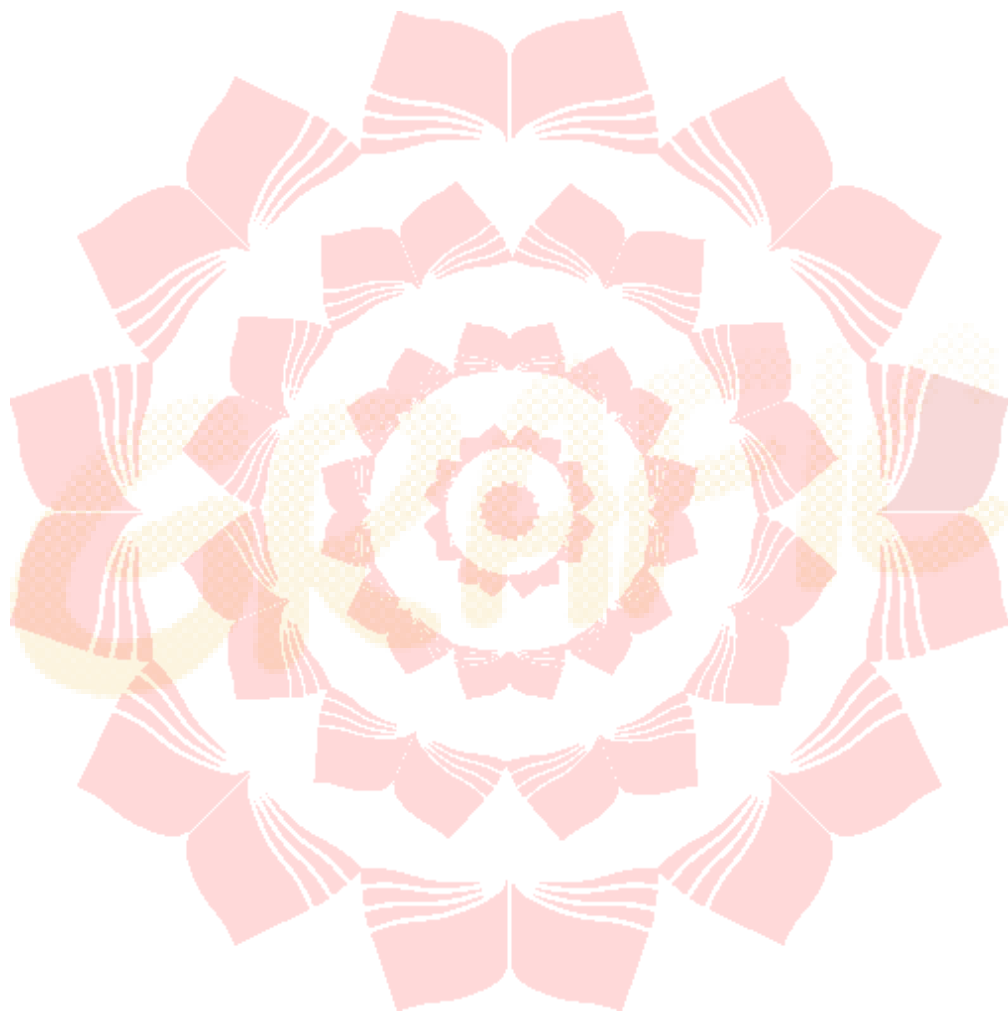
O vreme, Chéret continuă să creeze episoade noi din *Bob Mallard*, dar în curând, succesul lui Rahan și numărul de pagini de predat îl silesc să renunțe la pilot. O face fără regrete, pentru că de data asta are personajul „lui”, cu care se simte într-o simbioză perfectă.

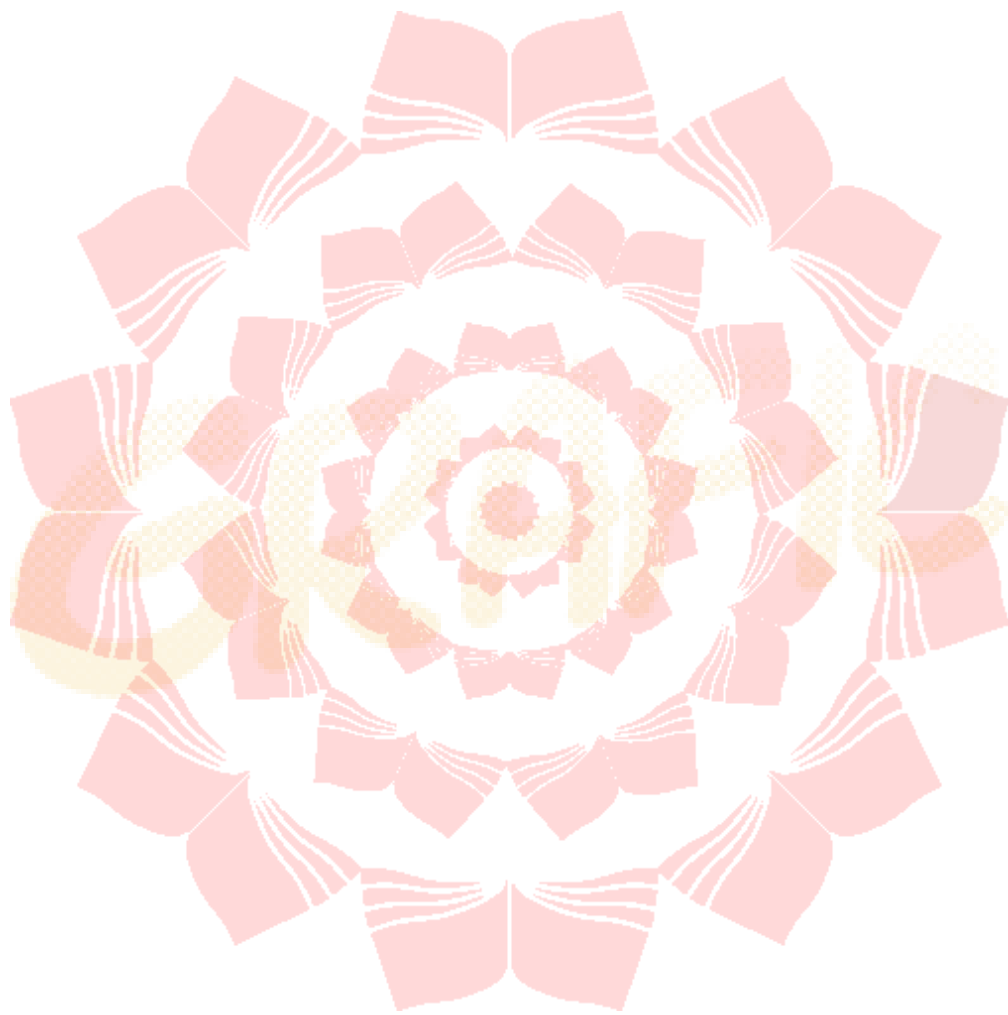
Rahan dispune deci de toate atuurile pentru o carieră de durată, legenda fiului erelor sălbatice s-a pus în mișcare.

E sfârșitul anilor '60 și la orizont se profilează o nouă vârstă de aur a benzii desenate. Alburile intră în scenă și, treptat, vor înghiți revistele. Dar mai întâi va avea loc o explozie, banda desenate se emancipează și va deveni un mijloc de expresie de sine stătător.

Departee de mode, Chéret și Lécureux vor continua să creeze, profitând de noi libertăți pentru a-și face personajul să evolueze, dar vor ști să păstreze destinația inițială a benzii lor desenate: un public tânăr, amator de aventuri reușite.

Louis Cance

ÎN VREMURILE SĂLBATICE
CÂND CEI-CARE-MERG-ÎN-
DOUĂ-PICIOARE DUCEAU
O LUPTĂ CRUNTĂ PENTRU
SUPRAVIEȚUIREA SPECIEI,
UN CLAN TRĂIA FERICIT...

...TERITORIUL SĂU FIIND
PLIN DE VÂNAT, IAR ȘEFUL
SĂU FIIND CEL MAI DREPT
ȘI MAI ÎNȚELEPT VÂNĂTOR.

ERA CLANUL MUNTELUI
ALBASTRU, IAR ȘEFUL
SĂU SE NUMEA CRAO...

ÎNTR-O DIMINEAȚĂ, CÂND CRAO ȘI AI LUI
S-AU DUS SĂ VERIFICE CAPCANELE....

**IA UITE,
CRAO!!**

ÎN LUMINIȘ ZĂCEAU
DOI OAMENI STRĂINI
DE CLAN ȘI TREI TIGRI-
CU-DINȚI-DE-SABIE...

SECRETUL COPILĂRIEI LUI RAHAN

SECURILE ÎNSÂNGERATE PE CARE BĂRBATUL
ȘI FEMEIA LE STRÂNGEAU ÎN MĂINI DOVEDEAU
CĂ LUPTA CU FIARELE FUSESE CUMPLITĂ...

TEXT: R. LÉCUREUX
ILUSTRĂȚII: A. CHÉRET

NU VOM ȘTI
NICIODATĂ DE
UNDE AU VENIT!

VÂNĂTORUL ȘI FEMEIA
LUI AU LUPTAT PÂNĂ
LA ULTIMA SUFLARE.
SĂ FIE ÎNGROPAȚI
CU TOT RESPECTUL
CUVENIT UNOR
HANK*

*CURAJOȘI.

DINTRE PIETRELE DIN APROPIERE
SE AUZEAU STRIGĂTE SLABE...

SUNT PLÂNSETELE
UNUI RAH*! CRAO
ÎNTELEGE DE CE I-AU
ÎNFRUNTAT VÂNĂTORII
PE GORAKI.

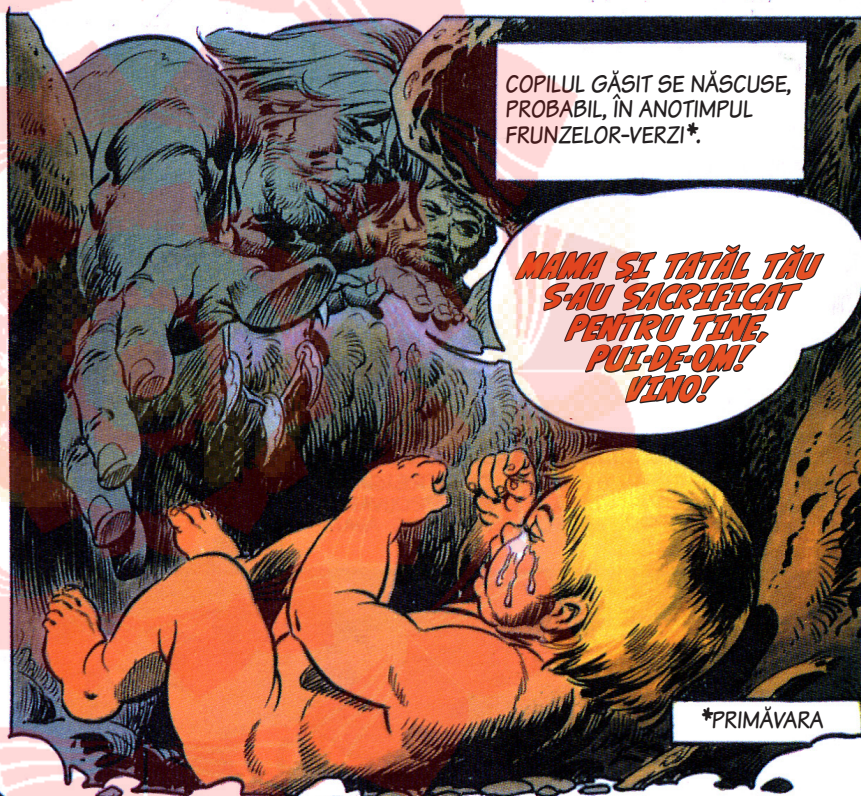
*COPIL MIC

COPILUL GĂSIT SE NĂSCUSE,
PROBABIL, ÎN ANOTIMPUL
FRUNZELOR-VERZI*.

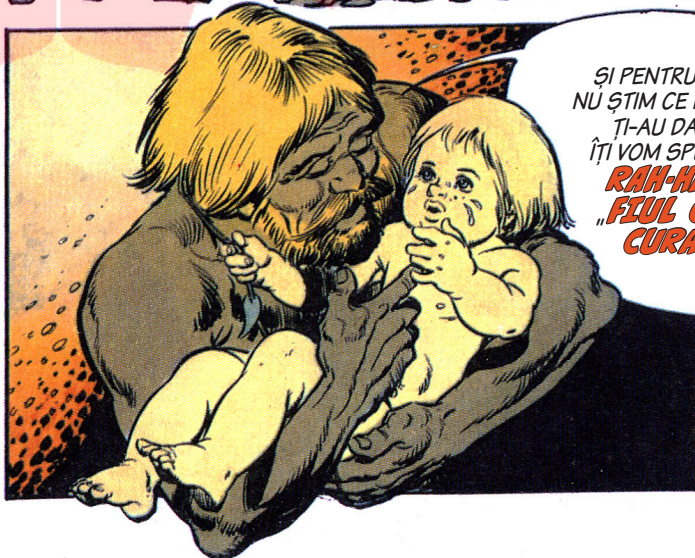
**MAMA ȘI TATĂL TĂU
S-AU SACRIFICAT
PENTRU TINE,
PUI-DE-OM!
VINO!**

*PRIMĂVARA

DAR VOR CONTINUA
SĂ TRĂIASCĂ PRIN TINE!
CEI-DE-PE-MUNTELE-
ALBASTRU TE VOR
CREȘTE CA
PE UN VÂNĂTOR
DEMN DE EI!

ȘI PENTRU CĂ
NĂU ȘTIM CE NUME
ȚI-AU DAT,
ÎȚI VOM SPUNE
RAH-HANK,
"FIUL CELOR
CURAJOȘI!"

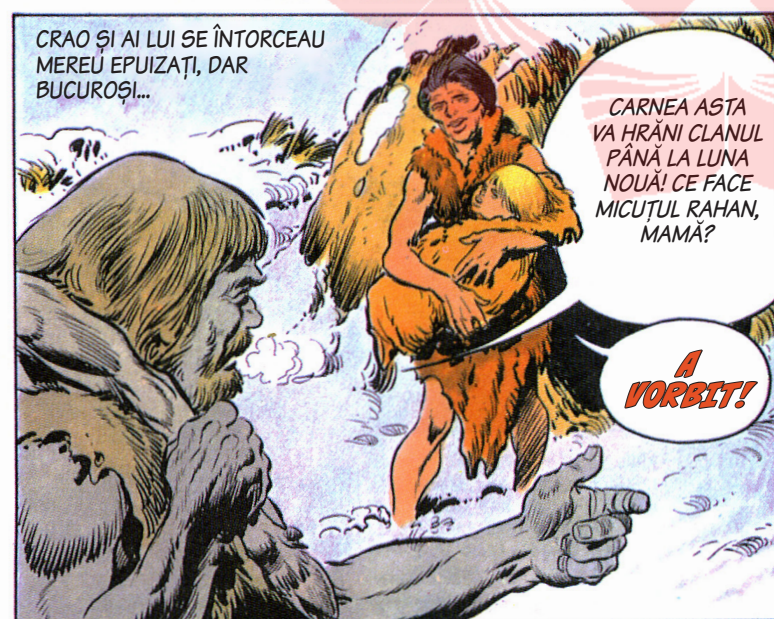

*MAIMUȚĂ

DUPĂ ANOTIMPUL-FRUNZELOR-GALBENE* URMĂ ANOTIMPUL-FĂRĂ-FRUNZE*, IAR VÂNĂTOAREA DEVENI TOT MAI ANEVOIOASĂ ȘI RISCANTĂ...

3

RAHAN DĂDEA DEJA DOVADĂ DE CALITĂȚI FIZICE ULUITOARE PENTRU CELE ZECE PRIMĂVERI ALE LUI. NICIUN ALT COPIL NU-L ÎNTECEA LA FUGĂ.

NIMENI NU SĂREA MAI SPRTINEN... NIMENI NU SE CĂȚĂRA MAI AGIL ÎN COPACI...

DAR ASCULTA ȘI DE
SFATURILE ÎNTELEPTE
ALE LUI CRAO, CARE
ȘTIA ATÂTEA...

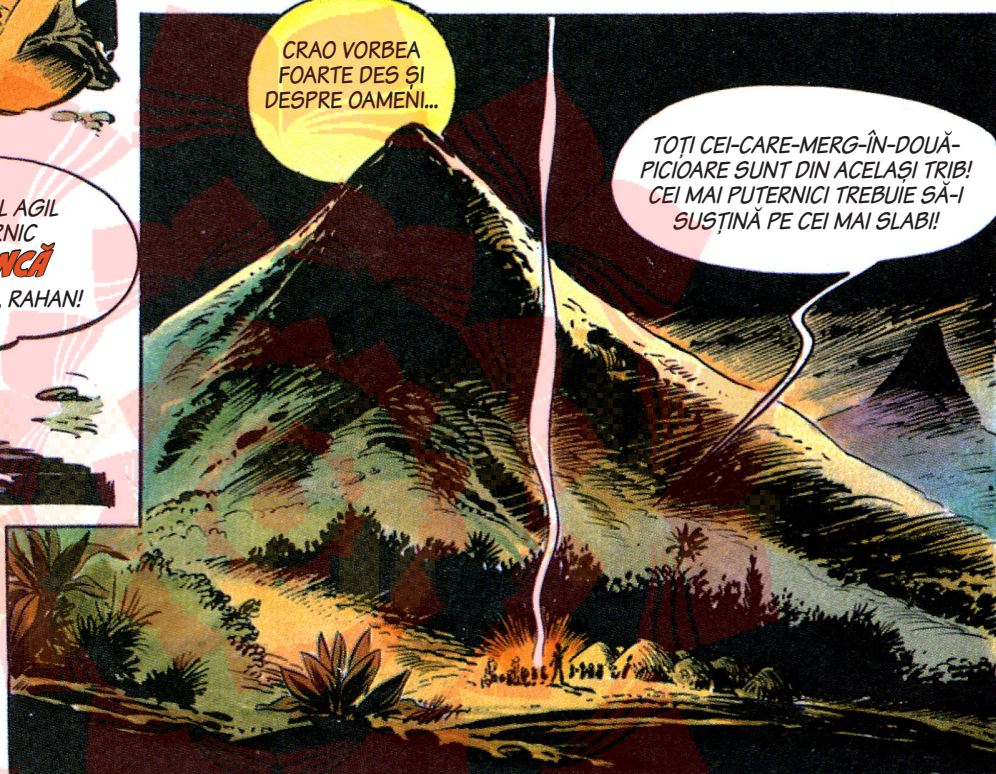
VÂNĂTORUL AGIL
ȘI PUTERNIC
**NU E ÎNCĂ
VÂNĂTOR**, RAHAN!

TREBUIE SĂ DEVINĂ MAI
ȘIRET DECÂT ANIMALELE PE
CARE LE HĂITUIEȘTE! SĂ STEA
ZILE ȘI NOPTI LA PÂNDĂ,
RĂBDĂTOR ȘI TENACE!

CRAO VORBEA
FOARTE DES ȘI
DESPRE OAMENI...

TOȚI CEI-CARE-MERG-ÎN-DOUĂ-
PICIOARE SUNT DIN ACELAȘI TRIB!
CEI MAI PUTERNICI TREBUIE SĂ-I
SUSTINĂ PE CEI MAI SLABI!

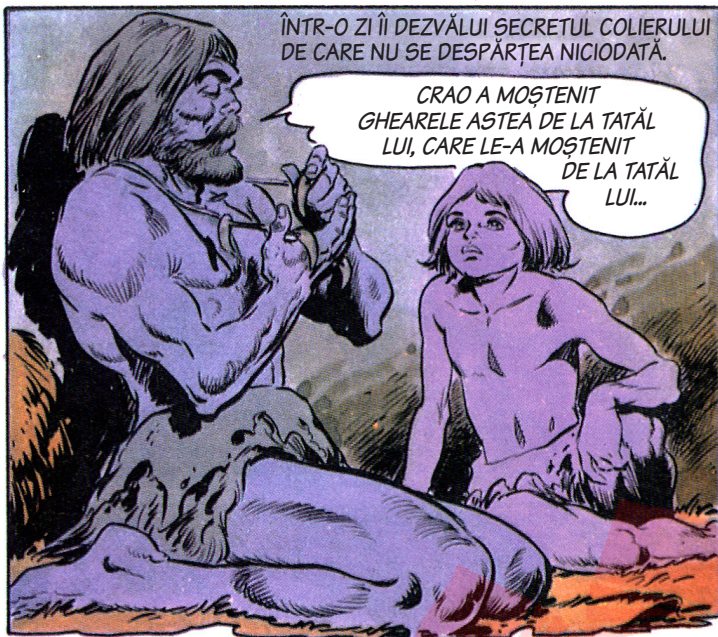
TOȚI VÂNĂTORII
SUNT FRAȚI, INDIFERENT
CĂ AU PĂRUL DE
CULOAREA NOPTII
SAU CA AL TĂU, DE
CULOAREA FOCULUI!

CRAO EVOCA ȘI ȚINUTURI ÎNDEPĂRTATE, PE CARE
CLANUL LE STRĂBĂTUSE ODINIOARĂ... DESCRIA
ÎNFRUNTĂRI CRÂNCENE CU TURME DE DOI-COLȚI*.

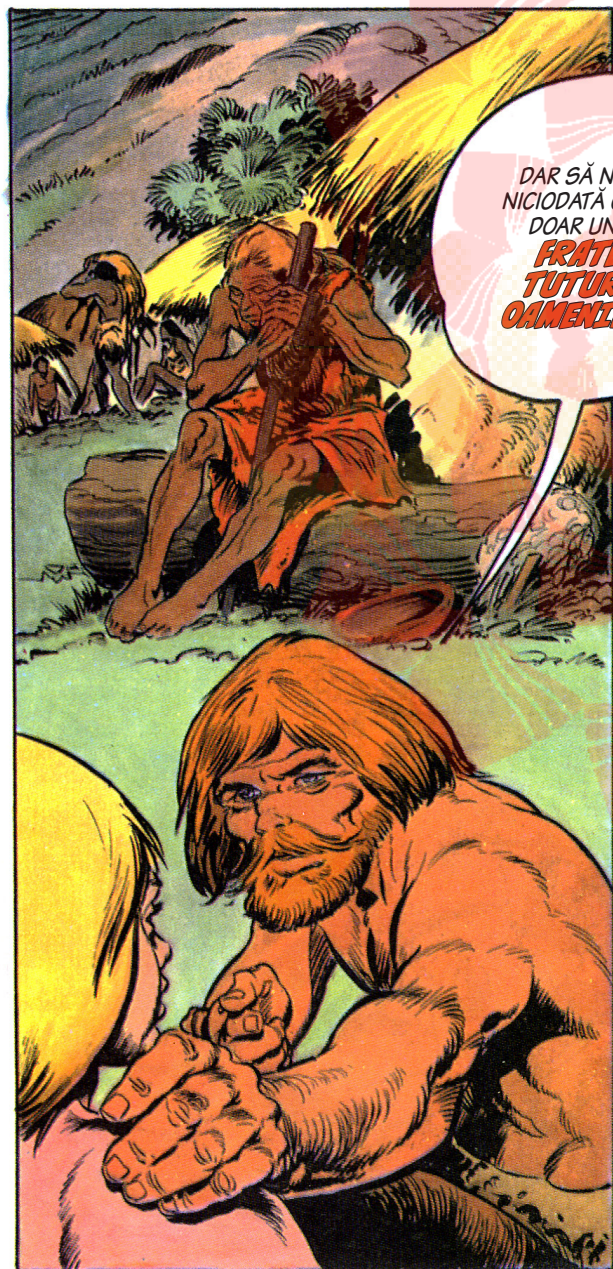

*MAMUȚI

ÎNTR-O ZI ÎI DEZVĂLUI SECRETUL COLIERULUI DE CARE NU SE DESPĂRȚEA NICIODATĂ.

CRAO A MOȘTENIT
GHEARELE ASTEA DE LA TATĂL
LUI, CARE LE-A MOȘTENIT
DE LA TATĂL
LUI...

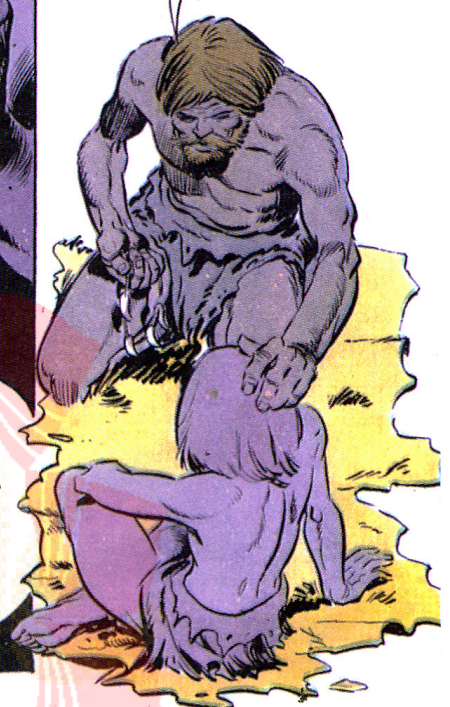
DAR SĂ NU UȚI
NICIODATĂ CĂ EȘI
DOAR UN OM,
**FRATELE
TUTUROR
OAMENILOR!**

FIECARE SIMBOLIZEAZĂ
CE E MAI BUN LA CEI-
CARE-MERG-ÎN-DOUĂ-
PICIOARE: **CURAJUL...
LOIALITATEA...
GENEROSITATEA...
TENACITATEA...
ÎNTELEPCIUNEA.**

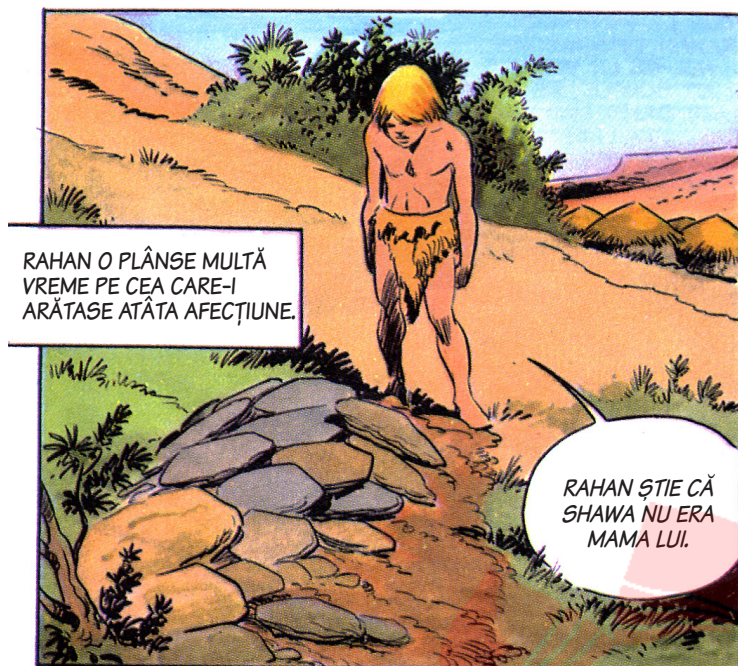
ȘI RAHAN CEL NEASTÂMPĂRAT
ȘI ÎNDRĂZNEȚ ASCULTA,
ASCULTA...

CRAO ȘTIE CĂ NU VEI
FI UN VÂNĂTOR LA FEL
CA ALȚII, RAHAN... VEI
FI CEL MAI PRICEPUT,
MAI ȘIRET, MAI
VITEAZ...

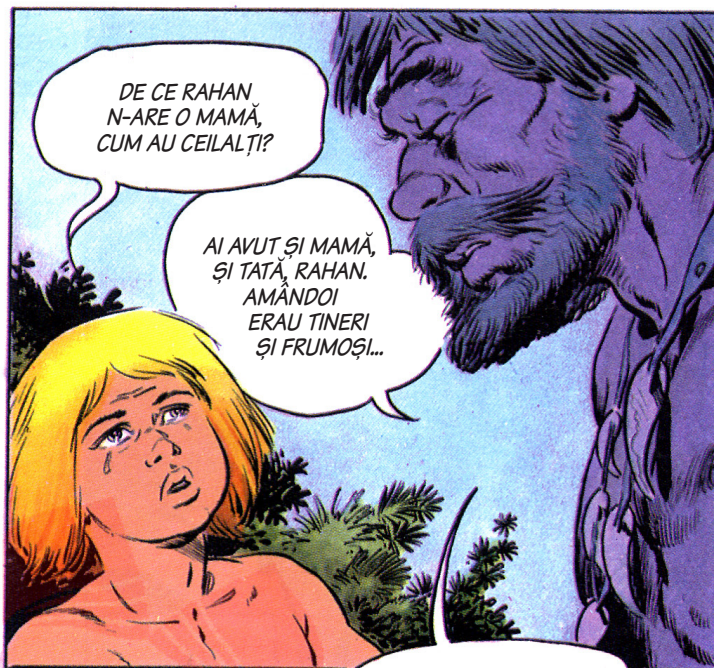
VENI ȘI ZIUA
FOARTE TRISTĂ
CÂND BĂTRÂNA
SHAWA ÎNCHISE
OCHII PENTRU
TOTDEAUNA.

RĂMAS-BUN,
MAMĂ. NE
VOM REVEDEA
PE TĂRĂMUL
UMBRELOR.

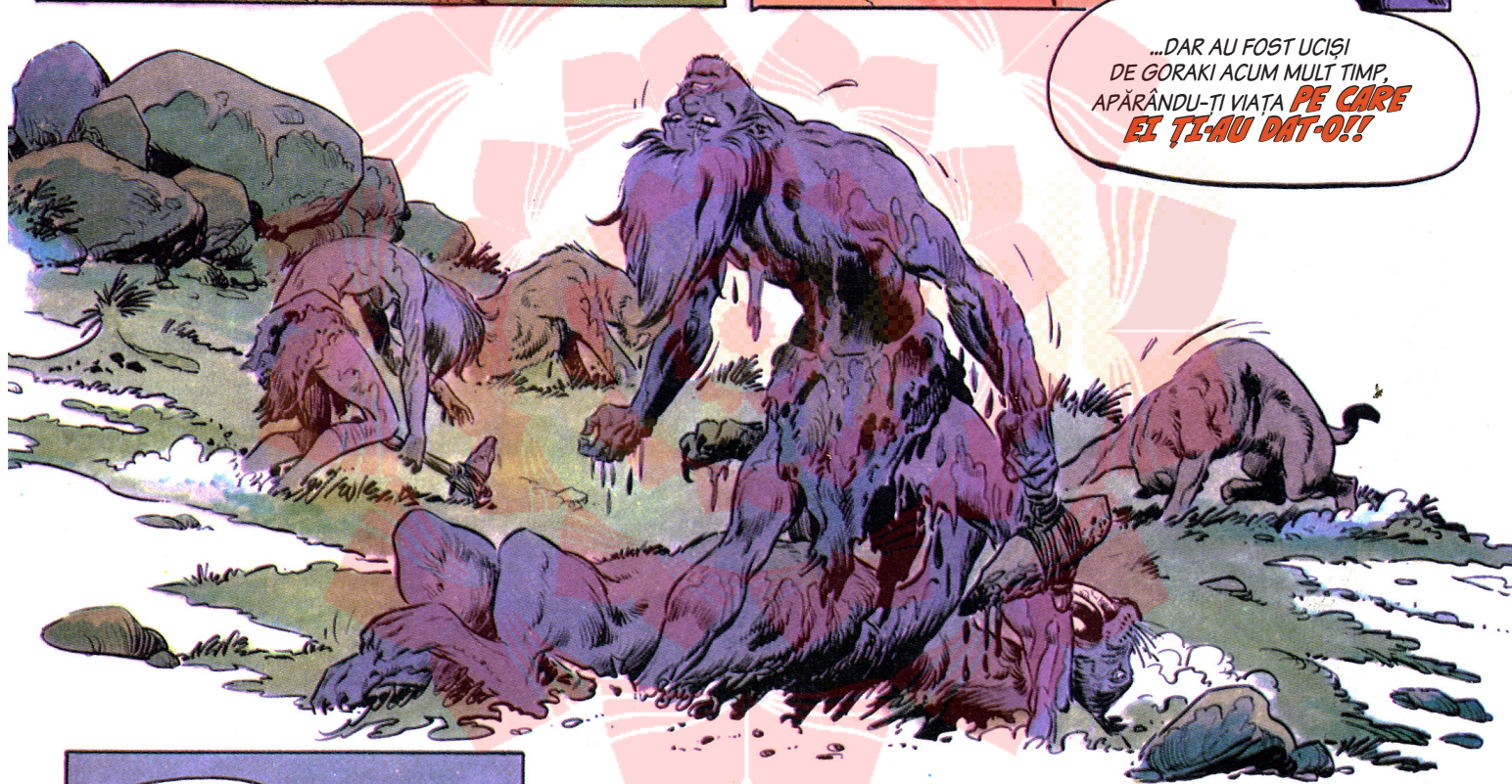
RAHAN O PLÂNSE MULTĂ
VREME PE CEA CARE-I
ARĂTASE ATÂTA AFECȚIUNE.

RAHAN ȘTIE CĂ
SHAWA NU ERA
MAMA LUI.

DE CE RAHAN
N-ARE O MAMĂ,
CUM AU CEILALȚI?

AI AVUT ȘI MAMĂ,
ȘI TATĂ, RAHAN.
AMÂNDOI
ERAU TINERI
ȘI FRUMOȘI...

...DAR AU FOST UCIȘI
DE GORAKI ACUM MULT TIMP,
APĂRÂNDU-ȚI VIAȚA **PE CARE
EI ȚI-AU DAT-O!!**

ȘI CRAO
LE-A LUAT
LOCUL!
RAHAN TE IUBEȘTE
AȘA CUM I-AR
FI IUBIT PE EI,
CRAO! DAR CÂND
VA CREȘTE MARE,
VA OMORÎ TOȚI
GORAKII!

RĂZBUNAREA ÎNCEPU ÎN
CURÂND. ÎNTR-O SEARĂ,
DOI TIGRI-CU-DINȚI-DE-
SABIE DĂDEAU TÂRÇOALE
SATULUI...

PATRU VÂNĂTORI VOR
VENI CU CRAO! CEILALȚI
RĂMÂN SĂ APERE
FEMEILE!

BĂRBAȚII
SE ÎNARMARĂ
CU SULIȚE...

EL VĂZU PRIMUL FIARELE URIAȘE PITITE ÎN LUMINIȘ...
CRAO ÎI VORBIȘE DESPRE FEROCITATEA ACELOR
MONȘTRI, DAR ÎȘI STĂPÂNI FRICA...

...ȘI, PENTRU PRIMA OARĂ,
RAHAN NU-L ASCULTĂ PE CRAO.
NIMENI NU-L OBSERVĂ CÂND SE
STRECURĂ ÎN DESIȘ, UȘOR ȘI
SPRINTEN...

SCULAȚI!
GORAKILOR!
RAHAN A
VENIT SĂ VĂ
OMOARE!

FIARELE SE PREGĂTIRĂ SĂ SARĂ...

...ȘI CELE DOUĂ SULIȚE ZBURARĂ
APROAPE ÎN ACELAȘI TIMP...

ASTA-I PENTRU MAMA!!
ȘI ASTA-I PENTRU TATA!!

VÂNĂTORII VENIȚI ÎN FUGĂ
ÎNLEMNIRĂ DE UIMIRE. FELINELE
AGONIZAU ÎN IARBĂ, STRĂPUNSE
DE SULIȚE...

RAHAN A FOST
NEASCULTĂTOR ȘI
PREA TEMERAR!

**DAR CRED CĂ
DE-ACUM NE VA
PUTEĂ ÎNSOTI
LA VÂNĂTOARE!**

CRAO ÎȘI
ASCUNDEA
MÂNDRIA.

DIN PĂCATE, RAHAN N-AVEA SĂ-L ÎNSOȚEASCĂ NICIODATĂ LA
VÂNĂTOARE! ÎN NOAPTEA ACEEA, MĂRUNTAIELE PĂMÂNTULUI
ÎNCEPURĂ BRUSC SĂ BOLBOROSEASCĂ...

MUNTELE ALBASTRU SCUIPA
PIETRE SPRE CER, VOMITA UN
TORENT DE FOC CARE ÎNGHIȚI
TOTUL ÎNTR-O CLIPITĂ!

...ȘI MUNTELE ALBASTRU,
PÂNĂ ATUNCI ATÂT
DE PAȘNIC, PĂRU
SĂ EXPLODEZE. URMĂ
ACEA NOAPTE CUMPLITĂ
PE CARE RAHAN N-AVEA
S-O UITE NICIODATĂ!